

Det omtalte ministerielle udvalg blev nedsat i juni 1973 og offentliggjorde i november 1973 et sæt foreløbige retningslinier for forsøgene. Heri hed det bl. a.: »Det område, der dækkes af forsøget, skal kunne betegnes som et »lokalt område«. Projekter, der tager sigte på en enkelt ejendom eller karré eller rækkehusbebyggelse, vil i almindelighed ikke blive godkendt«.

Ministeriet finder, at denne undergrænse, selv om den ikke er angivet meget præcist, også bør være vejledende ved afgørelser af, om der kan gives tilladelse til eventuelle fremtidige forsøg.

Med hensyn til spørgsmålet om en overgrænse for, hvor store forsøg der vil kunne tillades, har ministeriet allerede ved ordvalget og systematikken i forslaget § 1 angivet, at forsøgene i hvert fald ikke skal kunne være så omfattende, at der er tale om en »regional« virksomhed, dvs. en virksomhed der dækker et amt eller mere. Samtidig vil det være klart, at forsøg ved hjælp af radioanlæg vil kunne dække større områder end de hidtidige forsøg ved hjælp af kabelanlæg, hvis de frekvensmæssige muligheder ellers er til stede. I den fremtidige praksis må man imidlertid efter ministeriets skøn endvidere søge at fastholde, at betegnelsen »lokalt område« skal have et vist selvstændigt indhold, således at det kan sandsynliggøres, at der i det pågældende område er et interessefællesskab, der kan være grundlag for en »lokal« programforsyning, som ikke blot dublerer de landsdækkende eller de regionale programmer.

Kulturministeriets stilling til ansøgninger om tilladelse til forsøgsmæssig lokal radio- og fjernsynsvirksomhed må i de konkrete tilfælde bero på en blandet teknisk og programpolitisk vurdering.

Med henblik på den tekniske side af vurderingen foreslås det – i overensstemmelse med den praksis der hidtil er fulgt for kabelforsøgenes vedkommende – at ministeriet for offentlige arbejder skal have lejlighed til at udtale sig om ansøgningerne.

For programsidens vedkommende foreslås det – ligeledes som hidtil sket i praksis – at radiatorødet skal høres. Desuden foreslås det nu, at det regionalradioråd, inden for hvis region et forsøg ønskes gennemført, skal have lejlighed til at udtale sig, før der træffes afgørelse – også hvis der er tale om forsøg med fjernsyn. Ved vurderingen af, hvilke forsøg der kan bidrage med egentligt erfaringsmateriale til den fremtidige afgørelse af, om en permanent lokal virksomhed efter loven skal være mulig, og som det er tanken at kunne yde statsstøtte til, må det være væsentligt, at forskellige programpolitiske muligheder søges belyst. Som anført

i rapporten »Lokal radio- og fjernsynsvirksomhed« bør sådanne forsøg være forskellige med hensyn til dækningsområdets størrelse og befolkningsgrundlag, geografisk placering, organisationsform samt programmernes sammensætning.

Til §§ 2 og 3.

I disse bestemmelser er der givet regler om, hvilken programmæssig brug der kan gøres af kabelanlæg. Da landsdækkende og regional virksomhed i praksis er udelukket, vil der kun kunne være tale om virksomhed i lokalt eller endnu mere begrænset omfang.

De restriktioner, der består og opretholdes på dette område, angår kun fordelingen af programmer, hvis den sker til private boliger. Reglerne hindrer altså ikke såkaldt internt TV via kabelnet i eksempelvis undervisningsinstitutioner, butikcentre og andre foretagender, så længe lokaler til privat beboelse ikke indgår.

Til § 2.

Til stk. 1.

Bestemmelsen er identisk med den hidtidige lovs § 2 og giver Danmarks Radio hjemmel til at drive programvirksomhed over kabelnet, hvis det skulle vise sig hensigtsmæssigt. Denne hjemmel har ikke hidtil været udnyttet, men ministeriet finder dog ikke anledning til at foreslå den ophævet.

Til stk. 2.

Se bemærkningerne til § 1, stk. 3.

Til § 3.

Til stk. 1–3.

Bestemmelserne svarer ganske til den hidtidige lovs § 3, stk. 1–3, der regulerer anvendelsen af fællesantenneanlæg og andre kabelnet – for så vidt anlæggene tjener til at forsyne private boliger med programmer.

Det fastslås, at anlæggene kun må bruges til at fordele programmer fra Danmarks Radio, regionalradioerne og tilladte forsøgsforetagender, jfr. §§ 1 og 2, samt fra udenlandske stationer, hvis udsendelser jo kan modtages adskillige steder i landet.

Endvidere må fordelingen kun ske uden ændringer og samtidigt med udsendelsen.

Endvidere videreføres bestemmelsen om, at kulturministeren – nu også efter forhandling med regionalradioernes fællesråd – vil kunne fastsætte regler om, at fællesantenneanlæg m. v. må bruges